

॥ १४५ ॥ जायनासतना विशयांत निश्काम । जाले बगर फकत आत्मकाम । दिले बगर सकल वृत्तींक विराम ।
 आत्माराम कठीण ॥ १४६ ॥ पळोवन जिज्ञासूच्या तपा । स्वता आत्म्याकूच निर्माण जातली कृपा । तेन्नाच प्रगट
 करता निजस्वरूपा । गुरू बगर सोंपो न्हयच ॥ १४७ ॥ तरी स्वरूप प्राप्ती खातीर साधकान । करचें श्रवण मनन चिंतन ।
 अभेद भाव शुद्ध एकचित्तान । तरूच आत्मलाभ सुखाचो ॥ १४८ ॥ प्रपंच हो अज्ञानमय सगलो । अज्ञानमुलक ताचो
 पसारो । ज्ञाना बगर मोक्षाक थारो । मान्तूय ना हें समजात ॥ १४९ ॥ अनुमान आनी युक्तीप्रभव । हो तर शास्त्राचो
 अणभव । प्रपंच नाशांतूच ज्ञान उद्भव । असंभव हेर तरेन ॥ १५० ॥ महात्मो जावचो कित्याक पापात्मो । जिवात्मो
 तोच परमात्मो । हें वळखून वागतलो जो महात्मो । अभेद आत्मो तो एक ॥ १५१ ॥ ब्रह्म आत्मएकत्व विज्ञान । हेंच
 ज्ञानाचें पर्यवसान । एकदां जातकूच आत्मज्ञान । अज्ञान सगलें मावळटा ॥ १५२ ॥ आत्मज्ञान जातकूच पूर्ण । उरना
 कितेंच जाणपाचें अपूर्ण । हातचो मळ कशी वस्तूजात संपूर्ण । साक्षात्कारता ताका ॥ १५३ ॥ आत्मविज्ञानाचें फळ ।
 संवसारनिवृत्ती अविकळ । मेळटा परमानंद तत्काळ । सुकाळ ताका मोक्षाचो ॥ १५४ ॥ आत्मो सुक्षिमा परस सुक्षीम
 जाण । प्रचंडा परस महाप्रचंड । हो तर सर्वव्यापकताय प्रकार । बुद्धी जाणीव करपाक ॥ १५५ ॥ तो स्वता सुक्षीम ना
 प्रचंड । तरतम भाव थंय कल्पीत । तो आब्रह्मस्तंबपर्यंत । व्यापून उरला चराचराक ॥ १५६ ॥ तें हें अनिर्वचनीय
 सत् । बुद्धींत जावपाक संकलीत । वाचेन करतात मर्यादीत । अमर्यादीत जें स्वता ॥ १५७ ॥ फकत बुद्धीवैभवाच्या
 योगान । खरें वर्म लागना हाताक । साधू सद्गुरू संत संगतीन । प्राप्ती ताची सेवा कृपेन ॥ १५८ ॥ ब्रह्मनिरुपणाचो ना
 उणाव । पोथयो पुस्तकांनी भरलां उपाट । पूण सद्गुरूकृपा जाले बगर । लागना हाताक कितेंच ॥ १५९ ॥ दीसपट्ट्या

१. शेवट. २. संपूर्ण. ३. प्रचंडा परस प्रचंड. ४. अस्तित्त्व.

॥ श्रीसाईसच्चरीत ॥ २०८

